

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Presvitli cesar obiskovali so 14. t. m. črnogorsko kneginjo, ki se je na Dunaji mudila; bila je pri pogrebu kneza Aleksandra Karagiordjeviča. — Vsa politika se suče okolo volitev; agitacija je povsod v najlepšem cvetu. Uže ta teden se bodo dovršile volitve volilnih mož v kmetskih občinah in po izidu teh volitev bodo uže mogoče sklepati, kateri kandidati zmagajo. V Goriškem veleposestvu sprejel je kandidaturu grof Attems namesto doseďanjega poslanca dr. Pajer-ja. Na Koroškem v Velikovškem okraju kandiduje baje minister Pino. Ogerska vlada dovolila je Srbom sklicati cerkveni kongres ogerskih in hrvatskih Srbov, kateri se snide 10. septembra v Karloven. 17. t. m. zaključil je Hrvatski sabor svoje pomladansko zasedanje; jeden den prej zavrzel je še predlog opozicije, naj se ustavi subvencija jugoslovanski akademiji za izdavanje besednjaka. — 12. junija se bode odprla nova železnica iz Mostara v Metković.

Vnanje države. Srbsko ministerstvo se je odpovedalo; Garašanin dobil je zopet nalogo sestaviti novo ministerstvo. Načelnik mu je Garašanin sam, ki je prevzel zunanje zadeve; notranje zadeve ima Marinković, finance Vetrovič, vojno Petrovič, pravosodje Parlovič, bogočastje Popović, gospodarstvo Rajović, zgradbe Protič. Franović, adjutant srbskega kralja imenovan je poslanikom v Rimu. — Na Nemškem se je zaključilo 15. t. m. zasedanje državnega zbora. Bismark je zopet obolel na živcih. — Ruski car daroval je generalu Komarovu v priznanje njegovega previdnega postopanja Afganecem nasproti, zlato z briljanti okrašeno sabljo. Rusija in Angleška se še vedno pogajata zaradi Afganske meje; nastale so, kakor poroča list „Standard“, ovire zaradi Zulfikara, katerega zahteva emir za se. Rusi pa ga zahtevajo za Rusijo. — Francosko-Kitajska pogajanja za mir se vrše povoljno in dobro napredujejo. — V provinci Valenciji na Španskem nastala je zopet kolera.

Za poduk in kratek čas.

Oj kako hudo se godi Nemcem v Avstriji!

Pisatelj teh vrstic potoval je pred 14 leti po Nemškem, kder je vsled zmagovite zadnje vojske francoske vse bilo navdušeno za Prajza, zlasti za „Ole Viljelma“ (starega Viljelma, kralja prajzovskega in sedaj novega lutrovsko-nemškega cesarja) pa njegovega „železnega“ Bismarka. Na cesti proti Monakovemu na Bavarskem snide se z nekim nemškim „ritmajstrom.“ Mož je precej visok, pa njegove misli letale so še više. V svojej pangermanskej ošabnosti mi reče, ko izve, da sem Avstrijanec: „jelite, vi Avstrijanci, bodele kmalu k nam pod veliko Nemčijo potegnoli?“ Navajen v inozemstvu, na tujih tleh spoštovati tamošnja narodna čuv-

stva in pohlevno postopati, pehne to ošabno vprašanje nadutega pangermana vendar mojo avstrijsko domoljubje tolika, da se mu odrežem: „iz tega ne bode nič, preden bo kri tekla, kajti vsi avstrijski narodi, tudi nemški, ljubimo svojega lastnega cesarja; izvemši peščico liberalnih kričav, k nam priseljenih tujcev, nihče ne poželi prajzovsko-nemškega jarma.“ Tako je bilo pred 14 leti. Sedaj je žali Bog število prusakov pri nas narastlo, ki pa morajo uže kosmato legati, če hočejo, da jih kdo ima za mučenike, katerih bi naj Bismark prišel rešiti. —

Tako lažejo sedaj v široki svet: „nemstvo se v Avstriji zatira, Nemcem se tu krivice godijo, Slovani jih bodo še kar iztrebili.“ Poglejmo temu lažniku kosmatinec podrobneje v oči!

Nemcev je v Avstriji 8 milijonov, Slovanov nekaj čez 17 milijonov; Slovani torej dajejo ogromno večino vojaških novincev in plačujejo največ davka. Vkljub temu pa je povsod tako, kakor bi le samo nemško prebivalstvo imeli. Pri vojaštvu je vse povelje ali „kommando“ nemško; še celo mornarjem se komanduje nemški, čeravno je skoro vsak pomorščak mornar ali Slovenec ali Hrvat. Vsi najvišji politični, finančni in sodnijski uradi poslujejo nemški. Da, nemški uradujejo tudi vsi srednji uradi in vsi nižji z malimi izjemami. Nemški posluje in razpravlja državni zbor, skoraj vsi deželni zbori in odbori. Nemci imajo narodne ljudske šole nemške, jako veliko število gimnazij, realk, meščanskih šol, učelišč in raznih umetnijskih, obrtnih, kupčijskih poučevalnih zavodov. Slovani imajo tega malo, in Slovenci skoraj nič; le nekaj revnih slovenskih paralelk na Kranjskem smo iztrgali. Dragocenih vseučelišč imajo Nemci 6, čeravno onega v Črnovicah ni bilo treba, ker tam ni Nemcev, ampak peščica nemški zlabudrajočih Judov. Več milijonov stanejo nas davkeplačilce ove visoke šole. Slovani doplačujejo največ. Vendar le Čehi imajo 1 vseučelišče in Poljaki in Rusini dve, Slovenci pa — nič.

Najhuje cvilijo štajerski liberalci, gotovo pa bi imeli našemu cesarju in ministerstvu prav hvaležni biti. Minister grof Taaffe jim še zmiraj pusti jihovega c. k. namestnika barona Kūbeka, ki je l. 1873 kandidiral in prodir kot nemško-liberalni kandidat. Nemcev je na Štajerskem okolo 700.000, Slovencev 400.000. Toda Nemci imajo ves deželni odbor, ves deželni šolski svet, 2 visoki šoli, 7 gimnazij in realk, 2 učiteljska, 7 meščanskih šol, povsod nemških ljudskih šol, 1 rudarsko, 1 kmetijsko, 1 podkovijsko, 1 sadje- in vinorejsko šolo, in Slovenci? No, Slovenci pa nimamo nič! Oj, ubogi Nemci!

Ker pa Slovenci z Nemci jednaka bremena nosimo, in postavno zagotovljeno imamo jednako-pravnost, tirjamo enakih pravie, ne samo na papirji, ampak tudi v djanji. Toda uže samo tirjanje pravie jezi nemške liberalce. To je res grdo ter spominja na Kajna in brate Jožefove, katerim je same zavisti v zelo majhnih rečeh uže lice ble-

delo. Dokazano torej je, da nemški liberalci kosmato lažejo, kedar pravijo, da se jim krivica godi v Avstriji. Če se kdo ima uzrok pritožiti, to smo mi Slovenci, ki plačujemo, da nam rebra pokajo, a drugi uživajo sad naših rok. Hočemo pa, da se to na bolje spremeni: Nemci naj imajo, kar jim gre, a tudi nam se naj privoši, česar potrebujemo.

Str.

Smešnica 21. Bil je v šoli govor o zgubljenem sinu. Ko katehet razloži, kako hudo je zgubljenemu sinu bilo, ko je moral svinje pasti ter zraven gladovati, vpraša mesarjevega Filipeka: „No, Filipek, kaj bi pa ti storil, ko bi bil svinjski pastir, pa bi bil moral gladovati?“ Filipek: „Jaz? jaz bi bil takoj eno prase zaklal.“

Razne stvari.

(Telegram iz Remšnika.) Z ogromno večino vsi štirje narodnjaki izvoljeni. Živio! Goedel.

(Telegram iz Loke pri Zidanem mostu.) Vseh sedem narodnih volilnih mož je izvoljenih. Živio!

Gmeiner, župnik.

(Telegram iz Ruš.) Vseh sedmero volilnih mož je narodnih.

(Volilni shod.) Še enkrat opozarjamo čitatelje osobito Rogaškega in Šmarijskega okraja na shod sklican od č. g. B. Raiča 25. t. m. v Slatini!

(V mahrenberškem okraju) se Slovenci vrlo gibajo, da ne bodo samo iz zavednega Remšnika 4 vrli slov. volileci prišli, temveč tudi drugod pokažejo, da ljubijo svoj narod in spoštujejo samega sebe. Dozaj smo izvedeli, da je Vuhred vrlo volil.

(Stolno cerkev) v Mariboru začeli so popravljati.

(Posvečuj praznike!) V nedeljo so celo dopoldne delali na novi dekliški šoli v Mariboru.

(Volilni shod) 31. maja t. l. popoldne po večernici bode pri sv. Jurji na Ščavnici, pri katerem se bode gosp. Božidar Raič predstavil svojim volilcem. Zategadelj na omenjeni den ne bo določenega shoda pri sv. Lenartu.

(Volilni shod v Podsredi) določen 17. maja, bil je prepovedan, ker se je nameravalo posvetovati pod milim nebom.

(Vurberški grad) kupil je Dunajski vinski trgovec Franc Leibenfrost za 140.000 fl.

(Mesto državnega pravdnika) pri c. kr. okrožni sodnji v Celji je razpisano do 30. t. m.

(G. Krajec) v Rudolfovem izdal je 6. zvezek spisov Kristofa Šmida. Vsebinska tečaj knjigi je mična povest „Ferdinand“, čudopolno življenje mladega španskega grofiča. Cena mehko vezani knjigi je le 30 kr.

(Učitelj v Braslovčah) postal je g. Ant. Zabukošek.

(Najtoplejša zahvala) se izreka slavnemu okrajnemu odboru Gornjegrajskemu in slavni Zgor-

njesavinski posojilnici v Mozirji, katera sta prostovoljne požarne brambi na Rečici letos že drugokrat podpora in sicer prvi 100 gl. in drugi 50 gl. podelila.

Fran Majer. Ant. Turnšek. Jož. Terčak.

(G. baron Goedl) skliče v binkoštni ponedeljek ob 3. uri popoldne volilni shod v Slovenji Gradec.

(Zločinstvo.) Iz Celja se nam naznanja sledeče: V torek zjutraj, 10. majnika, so našli zunaj Celjskega mesta 24 let starega Dolencevega ali Strenčanovega sina iz Lave na pol mrtvega ležečega ob cesti. Kmalu potem je umrl. Pred smrtjo je še naznanil ime nekega, ki ga je vsmrtil. Sodnijska preiskava bo razodela, jeli res, kar se govori, da so nekateri ponočnjaki skupaj popivali, potem se pa stopili in Dolence vsmrtili.

(Na Dobrni) so izvolili tri pri volitvah že skušene poštenjake: Blažič, M. Kok, Tratnik; četrti, g. Orozelj je v tem obziru še novinec, ta in večkratni volilec pa vrli domoljub Božar sta dobila po 20 glasov, vsled tega se je potem vadljanja za prejšnjega odločila, kakor pravimo, slepa sreča. Bodi še dostavljeno, da so konservativno volili v občini najčislanejši in samostalni, od nikogar odvisni kmetje. To pa tudi nekaj pomeni!

(Za družbo duhovnikov) so vplačali č. gg. Dr. Križanič 4 fl., J. Sovič 20 fl. (ustn. in letn. dpl.).

(Č. g. Altman) župnik v Studenicah je nevarno zbolel ter se je podal na Kliniko v Gradec.

(Vrednik) katoliškega lista „Correspondenzblatt für den kath. Clerus Oesterreichs“ izdal je knjižico z naslovom: „Der Clerus und die Wahlen.“ Knjižica je važnega in zanimivega zadržaja.

(Sejmovi) 24. maja: sv. Helena, sv. Marjeta; 25. maja: Ivnik, Ormuž, Berače, Slivnica pri Mariboru, Vitanje; 28. maja: sv. Jurij na južni železnici; 29. maja: Radgona; 30. maja: Lemberg.

Listič uredništva. Gosp. Jakob Sagadin iz Monšberga ni dopisnik „Slov. Gosp.“ Dopisi iz Spodnje Savinjske doline, Ljutomera, Pohorja, Vuhreda itd. prihodnjič.

Loterijske številke:

V Gradci 16. maja 1885: 89, 3, 4, 27, 29
Na Dunaji „ „ 23, 27, 88, 79, 56

Prihodnje srečkanje 30. maja 1885.

V J. Leon-ovej tiskarni v Mariboru je ravnokar izšla knjižica:

„Sv. Alojzij“

mladenčem in deklicam zvest in zanesljiv vodnik proti nebesom ali šestnedeljska pobožnost k njegovi časti. Spisal Fr. S. Bezjak, kn. šk. duh. svetovalec in župnik pri sv. Marku niže Ptuja. Drugi pomnoženi natis. Cena knjižice je: V navadnem zavitku 40 kr., s platnenim hrbtom 50 kr., y usnji vezana 65 kr.